

**Hans kejsersliga majestäts
nåd.landtdagsordning för storfurstendömet
Finland. : Gifwen i S:t Petersburg, den 15 (3)
april 1869.**

Helsingfors
1869

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

*Finl.
J. W. Sjöberg
(1869)*

Sans Kejsersliga Majestäts
Nådiga
Landtdagsordning
för
Storfurstendömet Finland.

Gifven i St: Petersburg, den 15 (3) April 1869.

Pris: 60 penni.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1911

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

Hans Keiserliga Majestäts

Nådiga

Landtdagsordning

för

Storfurstendömet Finland.

Gifven i S:t Petersburg, den 15 (3) April 1869.

Helsingfors,

J. E. Frenckell & Son, 1869.

Städtische Bibliothek

und

Landesbibliothek

Betreibt: L. Heimbürger.

Städtische Bibliothek

Landesbibliothek

Bibliograph.

Verlag v. J. Neumann, Neudamm.

Wi **Alexander** den Andre, med Guds Nåde, Keesare och Sjelsherrskare öfwer hela Rykland, Tzar af Polen, Storfurste till Finland, etc. etc. etc. göre weterligt: Emedan de för Storfurstendömet Finland hitills gällande, i äldre tider tillkomna stadganden och föreskrifter rörande landets Ständers möten och sammankomster i särskilda delar saknat nödig fullständighet, tydlighet och beständighet, samt jemwäl i flere omständigheter icke befunnits lämpliga för nuwarande förhållanden, hafwe Wi sunnit godt, på sätt nedan skrifwet står, i Näder stadfästa en af Finlands Ständer wid sifthållne landtdag antagen Landtdagsordning, lydande ord för ord såsom följer:

Wi efterskrefue Storfurstendömet Finlands Ständer, Grefwar, Friherrar, Biskopar, Ridderskap och Adel, Presterskap, Borgerkap och Menige Allmoge, som nu, å egna och våra hemmawarande medbröders wagnar, till allmän landtdag församlade äro, göre weterligt: att wi, med upphäfwande af Riksdagsordningen af den 24 Januari 1617, äfwen som af alla andra sådana äldre och nyare lagar, ordningar och beslut, som angående Ständernas sammanträden till landtdag utfärdade äro, härmed welat, efter derom af Hans Majestät Keesaren och Storfursten gjord nådig propo-

sition, till efterlesnad antaga en Landtdagsordning af följande innehåll och ordalydelse:

§ 1.

Storfurstendömet Finlands Ständer, hvilka, samlade till landtdag, representera finska folket, utgöras af Ridderskapet och Adeln, Presteståndet, Borgareståndet och Bondeståndet.

§ 2.

Finlands Ständer sammankomma åtminstone hwart femte år till lagtima landtdag på Kejsaren och Storfurstens kallelse och kunna jemväl till urtima landtdag sammankallas, då Kejsaren så nödigt finner. Wid urtima landtdag må endast förekomma ärende, som föranledt kallelsen eller af Kejsaren eljest till Ständerna öfverlemnas, så ock hwad med dylikt ärende eger ofskiljaktigt sammanhang.

§ 3.

Landtdag hålles i landets hufvudstad, utom då fiendes infall eller andra wigtiga hinder göra det omöjligt eller för Ständernas säkerhet wädligt, i hwilken händelse annan ort inom landet för deras sammanträdande må af Kejsaren och Storfursten bestämmas.

§ 4.

Kallelse till lagtima landtdag utfärdas sednast tre månader och till urtima landtdag sednast sex weckor före den dag, då Ständerna böra sammanträda, samt kungöres i landets kyrkor och meddelas särskildt de myndigheter och embetsmän, hvilka det åligger att ombesörja förvärande af landtdagsmannawal, då så-

dana skola ega rum. Af kallelsen bör äfwen Riddar-
husdirektionen undfå del.

§ 5.

Ragtima landtdag bör ej fortfara längre än fyra månader från den dag, å hwilken den blifwit öppnad; och kan Kejsaren och Storfursten i följd häraf, i händelse de till Ständernas handläggning inkomna ärenden då ej äro afgjorda, om Han så för godt finner, upplösa landtdagen och hemförlofwa Ständerna. Landtdag må äfwen afflutas innan fyra månader tilländagått, så framt samtliga stånden sådant begära eller Kejsaren eljest finner anledning dertill förekomma.

§ 6.

Ej må någon landtdagsman förwägras att inställa sig wid landtdag och utöfwa sin landtdagsman-
nabefattning; dock gälle under krigstid undantag härutinnan för personer hörande till krigsstaten, då de i tjensten beordras.

§ 7.

Landtdagsman är i utöfningen af denna sin be-
fattning icke bunden af andra föreskrifter än landets grundlagar.

§ 8.

Landtdagsman bör iakttaga allwar och hoffsamhet i sina andraganden, men kan ej ställas under tilltal eller beröfwas sin frihet för sina yttrade åsigter och meningar eller sitt förhållande under förhandlingarne wid landtdagen, med mindre det stånd, hwartill han hörer, sådant medgifwit genom uttryckligt beslut, hwari

minst fem sjettedelar af ståndets in pleno närvarande medlemmar instämt. Warder landtdagsman anklagad för groft brott, må han icke kunna inmanas i häfte, så framt han ej blifwit ertappad å bar gerning, eller domareu, efter anställb ransakning, pröfwat skäligt dertill besluta. För mindre förbrytelser må landtdagsman ej hättas och icke heller under påstående landtdag för gäld bysättas.

§ 9.

Blifwer någon landtdagsman, under påstående landtdag eller under des refor till och från landtdagen, med ord eller gerning ofredad, sedan han tillkännagifwit att han i det ärende stadd är, eller ock efter landtdagen på wäldsam fött i och för landtdagsgöromålen antastad, warde den omständighet att brottet föröfwats mot landtdagsman såsom synnerligen föröfwärande ansedd. Lag samma gälle i afseende å ståndens och utstottens sekreterare och betjening.

§ 10.

Ridderskapet och Adeln insinner sig till landtdag enligt Riddarhusordningen, hwilken bör wara affattad i enlighet med grundlagarna.

§ 11.

Presteståndet utgöres af: Erkebiskopen och Biskoparne, hwilka inställa sig på Kejsaren och Storfurstens kallelse, samt minst följande antal fullmäktige för hwarje stift, walde af stiftets med ordinarie embete eller tjenst försedda prestmän, nemligen: för Åbo stift 12, för Borgå stift 10 och för Kuopio stift 6.

Lärare och ordinarie tjenstemän wid landets Univerſitet ſkola utſe en landtdagsman i Preſteſtåndet, dock med rättighet att, om de det åſtunda, ſtälla två fullmäktige. Likaledes ſkola ſamtliga ordinarie lärare wid elementarlärowerken wälja landtdagsmän i Preſteſtåndet, en för hwarje ſtift, men kunna, om de ſå önſka, utſe två fullmäktige.

Om ſätt och ordning för walen inom de ſärſkilda ſtiften må de wäljande ſig emellan öfwerenskomma.

§ 12.

Borgareſtåndet utgöres af fullmäktige för landets ſtäder ſålunda: att för hwarje ſtad wäljes en landtdagsman, men uppgår folkmängden efter mantalslängden till ſextuſen perſoner, wäljas två och derutöfwer, en för hwarje fullt tal af 6,000 perſoner; dock må ſtad med mindre än 1,500 inwånare antingen för ſig ſtälla ſärſkild fullmäktig eller ock förena ſig om gemenſam landtdagsman med annan ſtad, hwilken, enligt hwad här är ſagdt, kan till landtdagen ſända endast en deputerad.

Berättigade att i walet deltaga äro: borgare, ſteppsredare, fabriksidkare, idkare af yrken på grund af ſärſkilda privilegier, och gårdsegare, ſå framt de äro i ſtaden ſkattſkrifne, äfwenſom ſtädernas ordinarie borgmäſtare och rådmän.

Walrätt tillkommer ej:
 a) winna gift eller ogift;
 b) den gårdsegare ſom är frälſeman eller hörer till Preſteſtåndet;

kofferdi-sjömanskapet; gemenskapen wid militären, samt allmänna och enskilda werks och korporationers waktbetjening;

dem, som äro anställda i annans tjenst eller ständiga arbete, eller daglönare, eller andra dylika, som försörja sig med tillfälligt arbete; eller dem, hwilka endast för sjelfförsörjning ega utöfwa något yrke.

Walet förrättas inför Magistraten på dertill utlyst dag med sedlar efter det i staden öfliga walsätt. Rösterna beräknas efter skattören eller de andra grunder, enligt hwilka bestämmes hwad en hwar af de wäljande bör erlægga till stadens kassa för allmänna behof. Wilja stadens walberättigade inwånare winna ändring i sättet och ordningen för walet, skola rösterna för beslut derom beräknas efter samma grunder och frågan öfwerlemmas till Kejsaren och Storfurstens pröfning och fastställelse. I stad, der wal genom elektor öfligt är, ege hwarje elektor wid landtdagsmannawal en röst.

§ 13.

Bondeståndet utgöres af fullmäktige, walde en för hwarje af landets domsagor. Walet werkställles genom elektor, utsedde från hwarje till domsagan hörande kommun eller andel af kommun, och förrättas inför domhuswandan på dertill af honom utlyst dag. Elektorswal anställles på wederbörligen utlyst kommunalstämma, eller, der sådan ej finnes, å sockenstämma, sednast åtta dagar före landtdagsmannawalet. I walet af elektor deltager en hwar inom kommunen bosatt man, som eger i mantal fatt frälse- eller skattejord,

med stadgad åborätt besitter kronohemman eller å arrende innehar kronoboställe, kungsgård eller kungsladugård och ej hörer till annat stånd eller är anställd i landets tjenst. Hvarje kommun eger derwid utse en inom densamma bosatt elektor bland de walberättigade och derutöfwer, efter folkmängden enligt mantalslängden, en för hvarje fullt tal af 2,000 personer; och beräknas rösterna efter hemmanens förmedlade mantal. Elektorerna skola, försedde med utdrag af protokollet rörande detta wal, sammankomma på utsatt dag och ställe och wid landtdagsmannawalet en hwar ega en röst.

§ 14.

Berättigad att deltaga i wal af elektor eller landtdagsman i ofrälse stånd är, med iakttagande af de i 11, 12 och 13 §§ stadgade grunder, hwar och en till ståndet hörande och inom walbistriktet bosatt finsk man, som till myndig ålder kommen är, äfwen om han bekänner annan än den kristna läran; dock må ej såsom walberättigad anses:

den som ej under de tre sistförflutna åren warit i landet skattskrifwen;

den som står under förmynderskap;

den som afträdt sin egendom till borgenärers förnöjande och ej förmår wisa att han från deras kraf är befriad;

den som för wanfnejdande brott blifwit till ansvar dömd eller under framtiden ställd;

den som förklarats förlustig medborgerligt förtroende eller owärdig att föra annans talan;

den som öfwerthgas att hafwa wid elektors- eller landtdagsmannawal med penningar eller gåfwor fökt wärfwa röfter, eller genom wäld eller hot stört walfriheten;

den som finnes förwunnen att hafwa wid elektors- eller landtdagsmannawal sin röst emot wedergällning afgifwit;

den som redan deltagit i wal af elektor eller fullmäktig för annat stånd än det, inom hwilket han sedermera såsom wäljande sig anmäler.

Walrätt må ej i något fall genom ombud utöfwas.

Walbar till elektor är en och hwar inom walbistrifket, som sjelf eger rätt att i walet af denne taga del.

Walbar till landtdagsman i ofrälse stånd är, med nedan upptagna undantag, hwar och en, inom eller utom walbistrifket boende medlem af ståndet, som sjelf är berättigad att i wal af elektor eller fullmäktig för samma stånd deltaga; dock må slydigheten att under de tre sistförslutna ären wara i landet skattskrifwen icke tillämpas å den, som befinner sig i Kejsarens tjenst, utan att wara finsk embetsman.

Såsom landtdagsman får ej godkännas:

den som ej bekänner kristna läran;

den som ej uppnått 25 års ålder;

den som deltagit i wal af elektor eller fullmäktig för annat stånd än det, inom hwilket han anmäler sig till landtdagsmannakallets utöfwande.

Allt hwad här ofwan nämnes såsom hinder för rättighet att deltaga i wal, att wara walbar och godkännas såsom landtdagsman i ofrälse stånd, skall jem-

wäl utgöra hinder för godkännande af representant hos Ribberskapet och Adeln.

§ 15.

Wid landtdagsmannawal afgöre de flesta rösterna walet. Hafwa två eller flere erhållit de flesta och lika många röster, skiljes dem emellan genom lottning.

För den sålunda walde skall fullmakt oförbröjliggen utfärdas: för landtdagsman i Presteståndet af stiftets Domkapitel eller Universitetets Konsistorium, för landtdagsman i Borgareståndet af stadens Magistrat och för landtdagsman i Bondeståndet af domhufwanden. Fullmakterna böra hafwa följande lydelse:

”Wid landtdagsmannawal, som den — — förrätats bland presterskapet i N. N. stift; bland skollärarene i N. N. stift; wid Alexanders Universitetet; — i N. N. stad — i N. N. domsaga, har N. N., kyrkoherde, kapellan, predikant, sockneadjunkt i N. N. socken, kapell eller predikogäll; skollärare inom N. N. stift; lärare, tjänsteman wid Alexanders Universitetet — bosatt i N. N. stad — bosatt å hemmanet N. N. i N. N. socken i N. N. län, blifwit utsedd till landtdagsman i Presteståndet — Borgareståndet — Bondeståndet; och befullmäktigas fördensfull N. N. att wid den landtdag, som skall hållas i N. N. stad och tager sin början den — —, deltaga i rådslagen och besluta om derstädes förekommande ärender. Ort och tid.”

§ 16.

Will någon anföra klagomål öfwer landtdagsmannawal inom Borgare- eller Bondeståndet, eger

han hos walförrättaren äfka behörigt protokollsutdrag, hwilket sednast två dagar derefter bör till klaganden utlemnas; och skall han, wid talans förlust, inom fjorton dagar, räknade från dagen för walförrättningen, ingifwa sina beswär till Kejsaren och Storfurstens befallningshafwande, som, i fall skäl dertill förekommer, eger i embetswäg infordra wederbörandes förklaring deröfwer, att inom wiß kort tid afgifwas, och sednast meddelar sitt utslag i målet, sednast dagen efter den, å hwilken tiden för förklarings afgifwande gått till ända. Den med Kejsarens befallningshafwandes utslag misnöjde eger att, sednast åtta dagar efter deraf erhållen del, deremot fullfölja sina beswär, hwilka böra inlemnas till samme befallningshafwande och af honom, jemte deröfwer infordrad förklaring och eget yttrande samt handlingarne i ärendet, ofördröjligen insändas till landets högsta judiciella myndighet, som dem skynsamt upptager och afgör.

Klagomål öfwer wal till landtdagsman i Presteståndet anföras för presterkapet och skollärare i stiftet, hos Domkapitlet; och följas derwid i öfrigt lika ordning och enahanda grunder, som här ofwanföre finnas utstakade. Öfwer wal af landtdagsman wid Univerfitetet anföras klagomål inom fjorton dagar derefter hos landets högsta judiciella myndighet.

§ 17.

Ej må den, som till landtdagsman blifwit walb, undandraga sig denna befattning, der han ej förmår wisa sådana hinder, dem allmän lag upptager såsom laga förfall, eller uppnått sextio års ålder.

Affägelse af landtdagsmannauppdrag, som göres wid waltillsfälle, pröfwas af walsförrättaren. Efter affägelse efteråt men innan Ständerna sammankommit, pröfwas skälen dertför af Kejsaren och Storfurstens befällningshafwande, eller wederbörande Domkapitel, eller Unifersitetets Konfistorium.

Will någon klaga öfwer beslut, i anledning af skedd affägelse utaf landtdagsmannauppdrag, förfares i asseende dera såsom i 16 § sagdt är.

Under påstående landtdag må ej landtdagsman affäga sig sin befattning, utan att han wisar sådant hinder, som godkännes af det stånd, hwartill han hörer.

§ 18.

Har affägelse blifwit godkänd eller wald landtdagsman förklarats obehörig att sitt kall utöfwa, eller afgår wald landtdagsman med döden eller warder han till talman utsedd, åligger det wederbörande att skyndsam samt föranstalta om nytt wal. Sådant wal inom Bondeståndet verkställles af de för samma landtdag, enligt 13 §, utsedde elektor.

§ 19.

Underlåter något walbistrikt att ställa fullmäktige till behörigt antal, ware förfallet till det vite, som ståndet pröfwar skäligt och kan anses swara mot den kostnad ett annat jemlikt distrikt för underhåll af landtdagsman måste widkännas. Detta vite tillfaller ståndets kassa. Undantag härutinnan eger likwäl rum för Rappmarkens domsaga, i händelse fullmäktig för den samma icke warder utsedd.

§ 20.

Walde landtdagsman åtnjute tillräckligt och anständig underhåll, äfwen som ersättning för resekostnad till och från landtdagen, af dem, hwilka äro walberättigade i det distrikt, som utsett honom. Erforderliga bestämmelser här om uppgöras före walen; och åligger det wederbörande Magistrater att för Borgareståndets och wederbörande Kronofogdar att för Bondeståndets fullmäktige, utan särskildt arvode, dessa medel uppbära och för dem redowisa. För de till Presteståndet hörande fullmäktige bör om uppbörden öfwerenskommas i sammanhang med öfwerenskommelsen om walordningen.

Wederbörande stånd ware berättigadt att, på derom af walde landtdagsman framställd klagan, bestämma beloppet af det underhåll, som honom för detta uppdrag bör tillkomma.

Försammar den walde att i rätt tid inställa sig wid landtdagen, ware förlustig sitt arvode för den tid han uteblifwit, om det stånd, hwartill han hörer, efter pröfning af det i sligt afseende uppgifna förfall, finner skäligt besluta sådan påföljd; och eger ståndet jemwäl makt att, efter sakens beskaffenhet, derutöfwer ädömma honom böter högst till lika belopp. Sag samma ware om den, som eljest, utan ståndets tillstånd, förfallolöst afhåller sig från ståndets öfwerläggningar. Swad den uteblifne sålunda ädömmes tillfalle ståndets kassa.

§ 21.

Embets- eller tjänsteman, som söker med sin embetsmyndighet inverka på landtdagsmannawal, miste embete. Beträdes någon att hafwa genom lockande eller tubbande störst walfriheten, straffes med fängelse från fjorton dagar till tre månader. Hafwa hotelser eller wåld blifwit i enahanda hyste använda, straffes gerningsmannen med fängelse från en månad till ett år; är det embets- eller tjänsteman, miste dertill embete.

§ 22.

Dagen näst efter den, hwartill Ständerna sammankallats, skola ledamöterna af Ridderskapet och Adeln, på det sätt Ridderhusordningen föreskrifwer, styrka sin behörighet att utöfwa landtdagsmannakallet samt de walde medlemmarne af Preste-, Borgare- och Bondestånden förete sina fullmakter till granskning inför den person Kejsaren och Storfursten dertill förordnar. Wid denna granskning undersökes huruvida fullmakterna blifwit i föreskrifwen form utfärdade; och föres derwid protokoll, hwilket meddelas hwarje af de tre stånden. Den, hwars fullmakt finnes behörig, förses med inträdespollet.

Hwarje stånd tillkommer dock sedan att pröfwa behörigheten till landtdagsmannakallets utöfwande, ej mindre för sådan des medlem, hwars fullmakt icke blifwit godkänd, än äfwen för den, mot hwilken eljest under landtdagens lopp, i följd af denna grundlag, anmärkning förekommer. Den, hwars landtdagsmannarätt inom ståndet är satt i fråga, bibehåller emel-

lertid sin befattning såsom ståndsledamot, intill deß han blifwit dertill obehörig förklarad.

§ 23.

Å den dag, hwartill Ständerna sammankallats, tillkännagifwer Kejsaren och Storfursten hwem Han till Landtmarskalk för Ridderskapet och Adeln utnämmt samt förordnar till talmän för Presteståndet Erkebiskopen, eller, om denne är sjuk eller frånvarande, eller hans embete ledigt, någon annan af Biskoparne. Derjemte warder för Ridderskapet och Adeln en vice Landtmarskalk samt för Presteståndet en vice talmän bland dessa stånds medlemmar af Kejsaren utsedd.

Så snart underrättelse om förloppet af fullmaktternas i 22 § omförmälde granskning till Borgare- och Bondestånden ingått, begäre de ofördröjligen hos Kejsaren, eller den Han i Sitt ställe dertill satt, genom deputationer, talmän och vice talmän, hwilka då för hwardera ståndet bland deß medlemmar utnämnas. Intill deß talmän blifwit förordnade, föres i hwardera ståndet ordet af den derstädes närvarande ledamot, som till lefnadsåren är äldst.

Åt Landtmarskalk och talmän anslår Kejsaren af allmänna medel en wiß summa, såsom ersättning för de färskilda utgifter de under landtdagen widkänna.

§. 24.

Landtmarskalk, vice Landtmarskalk, talmän och vice talmän aflägga inför Kejsaren och Storfursten, eller den Han i Sitt ställe dertill satt, följande ed:

”Jag N. N., utnämnd och förordnad att wid den-

na landtdag wara Landtmarfskalk (vice Landtmarfskalk) för Ridderfkapet och Abeln (talmän, vice talmän för Preste-, Borgare-, Bondeståndet), lofwar och swär, wid Gud och hans heliga evangelium, att jag will och skall med all min förmåga söka upprätthålla och förswara ej mindre Kejsaren och Storfurstens rätt ån ståndets och Ständernas fri- och rättigheter, i öfwerensstämmelse med gällande grundlagar (för Landtmarfskalken och vice Landtmarfskalken: och Riddarhusordning). Detta lofwar jag troget hålla, så samnt mig Gud hjälpe till lif och fjäl."

§ 25.

Seðan Landtmarfskalken och talmännen aflagt ed, sammanträda stånden, hwart för sig, helsa hwarandra inbördes genom deputationer och utse ledamöter till en deputation, som anförd af Landtmarfskalken och talmännen, afgår för att till Kejsaren och Storfursten, eller den Han i Sitt ställe utser, hwarje stånd sårskildt, frambara uttryck af ståndens underfåtliga wörbnad samt anhålla om beståmmande af tiden för landtdagens öppnande.

§ 26.

Kejsaren och Storfursten, eller den Han dertill i Sitt ställe förordnat, låter kungöra stånden den dag, som blifwit beståmd för landtdagens öppnande. På den dagen skola samtliga stånden, efter det gudstjenst förråttats, sammankomma i thronsalen, der Kejsaren, eller den Han i Sitt ställe förordnat, helsar Ständerna och förklarar landtdagen öppnad; hwarester stånden, hwart i sin ordning, genom Landtmarfskalken och

talmännen frambära uttrycken af sin undersåttliga wördnad. Rikssaren meddelar Ständerna uppgift å de propositioner Han will förelägga Ständerna; dock må äfwen sedermåra under landtdagens lopp ytterligare framställningar kunna till Ständernas handläggning öfwerlemnas.

§ 27. Wid hwarje lagtima landtdag bör, antingen wid des öppnande eller inom fjorton dagar derefter, statsverkets tillstånd för Ständerna uppwisas, på det de må inhemta huru Kronans inkomster blifwit till landets gagn och bästa använda.

§ 28. I hwarje stånd skall finnas en Sekreterare, som der förer protokollet. Hos Ridderskapet och Adeln utöfwas denna besättning af Ridarhussekreteraren. Preste- och Borgarestånden utse dertill en lämplig man i den ordning de, hwardera för sig, finna godt bestämma. I Bondeståndet förordnar Rikssaren och Storfursten, innan Ständerna sammanträdt, till Sekreterare en lagfaren och sfielklig man, hwilken derjemte åligger att wid ärendernas behandling biträda talmannen med råd och tillhandaga ståndets medlemmar med upplysningar om en hvars lagliga rättigheter och skyldigheter. Sekreteraren i Bondeståndet må ej, utan sin uttryckliga anmärkning och reservation, till ståndets protokoll föra eller till expederande befordra något, som är stridande mot grundlagarna; dock eger han ej i ståndet någon röst.

Innan Sekreteraren i Bondeståndet tillträder sin

befattning, aflägger han inför Kejsaren, eller den Han i Sitt ställe fatt, följande ed: "Jag N. N., utnämnd och förordnad till Sekreterare i Bondeståndet wid denna landtdag, lofwar och swär wid Gud och hans heliga evangelium, att jag wid utöfningen af denna min befattning med all min förmåga will och skall iakttaga och upprätthålla ej mindre Kejsaren och Storfurstens rätt än ståndets och Ständernas fri- och rättigheter, enligt gällande grundlagar. Detta allt lofwar jag troget hålla, så sannt mig Gud hjelpe till lif och själ."

Den betjening, hwarje stånd i öfrigt för sig under landtdagen finner nödig, tillsättes af ståndet.

Bondeståndets Sekreterare åtnjuter af allmänna statsmedel den aflöning, som af Kejsaren bestämmes.

§. 29.

Wid hwarje lagtima landtdag skola inom åtta dagar efter dess öppnande tillsättas: ett lagutskott, ett ekonomiskt utskott, ett statsutskott, ett bewillningsutskott och ett bankutskott. Lag-, ekonomi- och statsutskotten skola bestå af 16 samt bewillnings- och bankutskotten af 12 ledamöter hwarje, hwilka, till lika antal inom hwar och ett stånd, genom elektoror utses. På enahanda sätt wäljas äfwen suppleanter att, wid inträffadt förfall för utskottsledamöter, i deras ställe inträda.

Wid urtima landtdag skola ej flera utskott tillsättas än som erfordras för beredning af derwid förenkommande ärender.

§. 30.

Kan fråga, hwaröfwer utskotts betänkande erfordras, icke lämpligen hänfsjutas till något af de i 29

§ nämnda utskott eller anses den för vinnande af tid eller af annan orsak böra öfverlemnas till beredning af färskt utskott, vare Ständerna berättigade att dyligt utskott tillsätta.

Warda inom något utskott göromålen så öftrade att de icke kunna inom behörig tid utföras, ege utskottet hos stånden utverka tillökning i ledamöternes antal och för arbetenas påskyndande fördela sig på afdelningar. Hvarje sådan afdelning skall bestå af minst två ledamöter från hwart stånd och eger i utskottets namn afgifwa utlåtanden i dit hänsejtna frågor.

Hvarje stånd må och, om det så nödigt finner, tillsätta ett utskott till förberedande handläggning af de enskilda besvär och angelägenheter.

§. 31.

Ej må medlem af Senaten vara ledamot i utskott, och ej heller någon annan inwäjas i utskott, der redowisning för hans embetsåtgärder kan till gransking förekomma.

§ 32.

Den, som redan blifwit till ledamot i två utskott inwäld, ware berättigad att affäga sig honom lemnadt uppdrag att ytterligare i utskottsgöromål deltaga; men för öfrigt ankommer det å hvarje stånd att, efter pröfning af anmäldt förfall, afgöra huruvida derifrån inwäld utskottsledamot må från slik besättning winna befrielse.

§ 33.

Utskotten wälja, hwart för sig, ordförande bland utskottets medlemmar. Intill de sådant wal förfig-

gått föres ordet af Ridderskapet och Adelsns främste närvarande ledamot.

Utskotten ega, hwart för sig, utse Sekreterare och den öfriga betjening, som hos dem kan finnas nödig.

§ 34.

Ragutskottet skall meddela utlåtande öfwer de från stånden dit öfwerlemnade förslag till stiftande, ändring, förklaring eller upphäfwande af grundlag, samt af allmän civil-, kriminal-, kyrko- och sjölag.

§ 35.

Till ekonomiskottet hänwisas de till ståndens handläggning och utlåtande inkomna förslag, som angå landets allmänna hushållning eller dertill hörande inrättningar af alla slag, samt ändring, förklaring eller upphäfwande af dithörande förordningar och stadgar.

§ 36.

Statsutskottet, som skall undfå del af statsverkets tillstånd och ega tillgång till alla dess räkenskaper och handlingar, åligger att afgifwa betänkande huru medel till fyllande af landets behof, såwidt ej statsverkets ordinarie tillgångar dertill förslå, skola anskaffas, äfwen som särskildt granska på hwad sätt de wid sednaste landtdag för wisfa ändamål bewiljade anslag blifwit använda. Framställas under landtdagens lopp ytterligare förslag om ständiga eller tillfälliga anslag för något statsverkets eller annat allmänt behof, eller för särskildt ändamål, eller ock andra frågor, som med statsverkets inkomster eller utgifter sammanhänga eller derpå inverka, tillkommer det likaledes statsutskottet att till Ständerna derom afgifwa betänkande.

Statsutskottet eger och att, på förslag af Landtmarskalken eller wederbörande talman eller utskottsordförande, med Ständernas rätt bestämman den efter göromålen omfattning och beskaffenhet lämpade wedergällning, som bör tillkomma ej mindre Ridderskapet och Adeln samt Preste- och Borgareståndens, än utskottens sekreterare äfvensom samtliga ständens och utskottens betjening.

§ 37.

Bewillningsutskottet eger bereda alla från stånden dit hänwisade frågor, som angå förändring i föreskrifterna om bewillnings utgörande; att förslagswis beräkna inkomsterna af de särskilda bewillningarna samt att, sedan bewillningens belopp blifwit bestämdt, föreslå grunderna och sättet för dess fördelning och i sammanhang dermed till Ständerna afgifwa förslag till bewillningsstadgar.

§ 38.

Bankutskottet tillhörer att undersöka Bankens styrelse och tillståndet med de under Ständernas garanti och wård ställda fonder; deröfwer, så fort ske kan, till stånden aflemna berättelse samt föreslå föreskrifter, som för nämnde fonders förvaltning anses erforderliga.

§ 39.

Alla utskott skola sammanträda sednast fyra dagar från den, då de blifwit tillkallade, och derefter till ständens plena insända sina utlåtanden och förslag allt efter som ärenderna hinna utarbetas.

Har ledamot af utskott tre gånger, utan laga förfall eller särskildt tillstånd, afhållit sig från utskottets

sammanträden, bör sådant anmälas hos weberbörande stånd, hwilket med anledning deraf eger widtaga den åtgärd, som af omständigheterna påfallas.

§ 40.

Finner utskott sig behöfwa af någon embetsman eller af allmänt werk, som ej står under Ständernas förvaltning, inhenta muntliga eller skriftliga upplysningar, eger utskottet hos ordföranden i Senaten utverka dess befallning till weberbörande att meddela de äskade upplysningarne.

§ 41.

Förordna Ständerna, omedelbarligen eller efter anmälan från utskott, att något ärende bör af två eller flere utskott, förenade, till beredning upptagas, stola dessa utskott, hwart inom sig, utse deputerade till lika antal från hwarje stånd, att ärendet handlägga och deri afgifwa yttrande, utan att utskottens öfrige ledamöter i ärendets beredning taga del.

För sålunda sammanfatt utskott gälle i öfrigt enahanda föreskrifter som för utskott i allmänhet.

§ 42.

Wid votering i utskott räknas rösterna efter hufvudtalet mellan utskottets samtliga närvarande ledamöter. Anställes omröstning med slutna sedlar, bör en sedel alltid afläggas, för att öppnas dereft rösterna wid sammanräknandet befinnas lika delade. Om proposition till beslut gäller hwad här nedan i afseende å stånden säges.

Ledamot, som ej instämt i utskottets beslut, är

obetaget att till utskottets betänkande foga sin stiljeliga mening, som i sådant fall bör skriftligen afgifwas; dock må utskottets betänkande derigenom ej uppehållas.

§ 43.

Landtmarskalken och talmännen, samt de som deras ställen företräda, äfvensom Bondeståndets Sekreterare, ega i utskotten närwara, då de sådant önska, likwäl utan rätt att i öfwerläggningar och beslut deltaga.

§ 44.

Betänkanen och hemställningar från utskott justeras inför utskottet, eller de medlemmar deraf, hwilka härtill blifwit utsedde.

Expeditioner från utskott underskrifwas på utskottets wägnar af ordföranden.

§ 45.

Landtmarskalken och talmännen åligger, hwar för sitt stånd, att utfärda kallelse till plenum; att derwid föredraga ärenderna; att upptaga och leda öfwerläggningarne; att framställa proposition för besluts fattande, widmakthålla ordning wid sammanträden och jemwäl i öfrigt waka deröfwer att sådant som strider mot landets grundlagar icke må i ståndet under öfwerläggning komma, äfvensom att affluta plenum.

Landtmarskalk eller talman må likwäl ej taga del i öfwerläggning eller omröstning, och ej heller föreslå annat än det, som erfordras till verkställighet af grundlagarne, äfvensom af Ständernas eller ståndens särskilda beslut och af de för landtagsärendernas behandling af stånden antagna ordningar och stadgar.

Ståndens öfwerläggningar äro offentliga, utom i de särskilda fall, då något stånd för tillfället annorlunda besluter.

Kallelse till plenum anslås dagen före sammanträdet.

§ 46.

Wid plenum eger hwarje ständsledamot rätt att till protokollet fritt tala och yttra sig i alla frågor, som då handläggas, och om lagligheten af allt, som inom ståndet tillbrager sig. En hwar yttrar sig, stående och från sin plats, i den ordning han dertill anmält sig och uppropad blifwer; och må ej någon wara berättigad att tala utom protokollet.

Ingen tillåte sig förelämpande, spefulla eller eljest opassande uttryck om Styrelsen eller enskilde personer. Sker det, må ordet kunna honni af Landtmarskalken eller talmannen betagas, och pröfwe sedan ståndet huruvida han af Landtmarskalken eller talmannen bör erhålla föreställning och warning, eller om saken bör till domstols behandling öfwerlemnas, eller ock få förfalla.

§ 47.

Stånden kunna på ett rum sammanträda till gemensam öfwerläggning rörande allmän wid landtdagen under handläggning warande fråga, likwäl utan rättighet att der besluta; och föres derwid ordet af Landtmarskalken eller, om han är hindrad, af den närwarande talman, som enligt den i 1 § mellan stånden iakttagna ordning är dertill närmaft. Önskar ett stånd sådant sammanträde, warde de öfriga stånden derom och om föremålet för öfwerläggningen underrättade. Vi-

träder något annat stånd denna önskan, skall sammanträde af alla stånden ega rum. Landtmarskalken och talmännen öfwerenskomma om tid och ställe för sammanträdet, och kallelse till desamma utfärdas af Landtmarskalken dagen förut.

Senatens ordförande och ledamöter ega tillträde till ståndens gemensamma sammankomster, med rättighet att deltaga i de öfwerläggningar, som wid desamma förhållas; och bör Senatens ordförande genom Landtmarskalken erhålla underrättelse om tid och ställe för nämnde sammankomster, äfvensom om de ärenden, som derwid komma att behandlas.

I ärende, som handlagts wid gemensamt sammanträde, skall, så snart öfwerläggningen förklarats slutad, hvar stånd å sitt rum fatta beslut, utan att vidare öfwerläggning i ämnet må ifrågakomma.

§ 48.

I mål, som rör någon ståndsmedlem personligen, må han wäl öfwerläggningen, men ej beslutets fattande, öfwerwara.

§ 49.

Ej må annan än den som tillhör evangelisk-lutheriska trosbekännelsen deltaga i granskning af förslag, som wid landtdag framställas rörande Riksdag för lutheriska församlingarne i landet eller deras kyrkliga förhållanden i öfrigt.

§ 50.

De Kejsaren och Storfurstens skrifwelser och propositioner, som ej reban wid tiden för landtdagens

öppnande blifwit stånden meddelade, tillställas dem genom en ledamot i landets Senat.

§ 51.

Petition i ämne, som tillhör allmänt utskotts behandling, bör af landtdagsman framställas i det stånd han tillhör, inom fjorton dagar efter landtdagens öppnande. Sedermera må sådan fråga icke kunna väckas, så framt den ej omedelbarligen föränledes af ett inom något stånd redan fattadt beslut eller annan under landtdagen inträffad händelse.

Har landtdagsman för afsigt att framställa någon petition, bör han derom förut underrätta ordföranden i ståndet; hvarutom alla petitioner skola, innan de förebragas, skriftligen uppsatte till ståndets Sekreterare aflemnas. Ej må i en skrift flere ärender af olika beskaffenhet sammanföras.

§ 52.

Kejsaren och Storfurstens propositioner må icke till slutlig åtgärd företagas innan utskott beröfwer afgifwit yttrande.

Har petition rörande allmän fråga inom något stånd blifwit föreslagen, kan ståndet jemväl, om det så för godt finner, hänvisa frågan till behandling af allmänt utskott.

§ 53.

När proposition första gången i något stånd förekommer, skall den, så framt ej ståndet genast enhälligt förwisar densamma till utskott, ligga på bordet till nästa sammanträde, då sådan hänvisning bör ske.

Då förslag till ändring i grundlag eller uppgiften angående statsverkets tillstånd till utskott förwifas, må öfwerläggning ej inom något stånd förehaswas; men will ständsledamot i annat ärende afgifwa yttrande till protokollet, bör detta jemwäl till utskottet öfwerlemnas; dock att remissionen deraf ej uppehållas.

Uppstår fråga till hwilket utskott ett mål bör hänwifas, kan sådan fråga blott för det sammanträde, då den blifwit wäckt, läggas på bordet, men bör wid nästföljande owillkorligen afgöras.

§ 54.

Betänkande, som af allmänt utskott afgifwits, skall till hwarje stånd särskildt utdelas och, så widt ske kan, samtidigt hos alla stånden till behandling företagas.

§ 55.

Landtmarskalken och talmännen böra, i närvaro af två ledamöter från hwarje stånd samt Bondeståndets Sekreterare, innan plena i stånden anslås, sammankomma för att träffa sådan öfwerenskommelse rörande ärendernas förebragning, som i nämnda hänseende kan blifwa erforderlig.

Kejsaren och Storfurstens propositioner skola alltid i främsta rummet till behandling i stånden företagas.

§ 56.

Allmänt utskotts betänkande skall, sedan det inkommit och första gången blifwit förebraget, läggas på bordet. Wid nästa förebragning må det, ehwad öfwerläggning egt rum eller ej, ämbo bordläggas, om två

eller flere ledamöter det begära; men då saken tredje gången förefommer, skall den till afgörande företagas.

Utskotts förberedande hemställningar och förfrågningar må genast afgöras, darest icke bordläggning begäres.

Uti ståndens kanslier skall alltid finnas tillgänglig en förteckning öfver bordlagda ärenden och dertill hörande handlingar.

§ 57.

När fråga, hwaröfver utskott utlåtit sig, förefommer till afgörande, eger ståndet att antingen genast efter omständigheterna deri fatta sitt beslut, eller ock, om ämnet anses fordra ytterligare utredning, återförvisa ärendet till utskottet.

Finner det utskott, till hwilket återförvisning från ett stånd skett, att frågan redan är genom andra stånds deri fattade beslut afgjord, underrätta utskottet derom det stånd, från hwilket återförvisningen utgått. I annat fall bör utskottet afgifwa nytt betänkande.

När betänkande sedermera ämho till stånden inkommer, warde det behandladt på samma sätt som i 56 § sagdt är, utan att ytterligare återförvisning må ega rum.

§ 58.

Då ärende skall slutligen afgöras, böra alla dertill hörande handlingar uppläsas, så framt någon ledamot af ståndet sådant äskar. Ej må något mål, deri öfverläggning egt rum, till slutligt afgörande företagas förr än ståndet, på Landtmarskalkens eller talmannens hemställan, förklarar öfverläggning slutad; hörande

derefter proposition, med ledning af öfverläggningen, framställas. Kan utskottsbetänkande i des helhet eller annan fråga blifwa föremål för bifall eller afslag, bör Landtmarskalkens eller talmannens första proposition lyda på bifall. Warder den med nej beswarad, skall den följande propositionen rättas efter hwad under öfverläggningen i ärendet blifwit anmärkt eller yttradt. Innefattar ärendet flere delar, som ej lämpligen kunna i ett sammanhang afgöras, bör särskild proposition å hwarje del framställas i den ordning, som nu är sagd.

§ 59.

Proposition, som af Landtmarskalk eller talman i affeende å beslut framställes, bör alltid så affattas att den kan med endast ja eller nej beswaras. Erinringar wid propositionens uppställning må wäl göras, men ingen ny öfverläggning i sjelfwa saken få ega rum. Sedan propositionen, sådan den af ståndet godkänts, blifwit framställd och beswarad, tillkännagifwer Landtmarskalken eller talmannen sin uppfattning af det lända swaret. Öwes deremot ej inwändning, skall derwid hero och beslutet affattas efter det swar, Landtmarskalken eller talmannen förklarar vara öfverwägannde. Ledamot af ståndet, som icke godkänner Landtmarskalkens eller talmannens uppfattning af ståndets swar, ege rätt att begära omröstning, hwilken ej må wägras.

§ 60.

Då omröstning skall ske bör voteringsproposition jemte tydlig kontraposition skriftligen uppsättas och justeras samt omröstningen omedelbart derefter verk-

ställas; men ej må proposition göras om votering skall ega rum och ej heller omröstning derom tillåtas.

§ 61.

Omröstning skall alltid ske med sedlar, hvarå finnes tryckt ja eller nej. Emellan ja- och nejsedlarne, som böra vara enkla och slutna, får icke någon yttre skilnad finnas. Rösterna beräknas efter hufvudtalet; och bör Landmarskalk eller talman, till undvikande af lika röstetal för ja och nej, wid hvarje omröstning före sedlarnes uppräknande uttaga och aflägga en bland dem. Befinnas, wid sammräknandet af de öfriga sedlarne, rösterna lika delade, skall den aflagda sedeln öppnas och afgöra beslutet.

§ 62.

Emot beslut må skiljaktig mening af den, som i beslutet ej instämt, till protokollet anmälas, men sådant i ingen händelse till ny öfverläggning rörande den redan afgjorda frågan föränleda.

§ 63.

Landmarskalk eller talman må ej wägra att till öfverläggning inom ståndet upptaga en af ständsleda- mot väckt fråga, eller att i sådan, redan upptagen, till ståndet framställa proposition, utom i de fall att han finner frågan strida mot grundlag eller mot redan i saken fattadt beslut, eller ock eljest vara af sådan grann- laga beskaffenhet att den ej bör komma under öfver- läggning, derwid äfwen skälen för slikt wägran hvarje gång böra af honom anföras.

§ 64.

Beslut må ej wid justering ändras, men wäl sådana tillägg dertill göras, som icke leda till ändring af beslutet. Hwad ständsmedlem yttrat och öfwerläggning som deraf följt, kan med hans samtycke och ståndets bifall wid justering ur protokollet uteslutas; dock icke sådant, hwarpå beslutet tydligen grundar sig.

§ 65.

Landsdagsman, som ej varit tillstädes då beslut i något ärende fattats inom det stånd han tillhör, ware tillåtet att derefter till protokollet anmäla att han ej i samma beslut deltagit, men ege icke att någon anmärkning emot detsamma framställa.

§ 66.

Hwart stånd skall genom protokollsutdrag gifwa de öfriga stånden del af sina beslut angående ärende, hwaröfwer allmänt utskott afgifwit betänkande, äfwen som i andra sådana frågor, som ej röra ståndet enskildt. Erfordrar saken större skynsamhet, ware stånden obetaget att äfwen genom deputationer meddela hwarandra sina beslut; dock bör en af ståndets Sekreterare påteknad affkrift af den proposition, som grundlagt beslutet, alltid tillika åtfölja och af ordföranden för deputationen i de andra stånden uppläsas.

§ 67.

Beslut i ärende, som blifwit af allmänt utskott handlagdt, skall, så fort ske kan, genom protokollsutdrag utskottet meddelas.

Finner utskottet härwid att stånden i någon fråga stannat i så skiljaktiga beslut att lagenlig pluralitet af de olika meningarne ej kan bildas, bör utskottet söka att, såwidt möjligt är, sammanjemka de olika meningarne och till stånden inkomma med förslag till dylik sammanjemkning.

Är pluralitet redan vunnin, öfwerlemnas handlingarne i ärendet till det Ständernas utskott, hwarom i 77 § nämnes.

§ 68.

Wid hwarje lagtima landtdag wälja Ständerna fullmäktige, till lika antal för hwarje stånd, att i enlighet med instruktion, som af Ständerna upprättas och fastställles, utöfwa inseende öfwer förvaltningen af de under Ständernas garanti och wärd ställda fonder i Finlands Bank; börande walen förrättas särskildt inom hwarje stånd och så tidigt att de utsedde fullmäktige må kunna tillträda sin befattning medan Ständerna ännu äro samlade.

Ständerna utse äfwen wid hwarje landtdag revisorer, en för hwarje stånd, för att förrätta den revision, berörde fonder årligen undergå.

För att wid inträffadt förfall intaga bankfullmäktiges och revisorerens plats, ega Ständerna utse så stort antal suppleanter till dessa befattningar, som de anse behöfwet påfalla.

§ 69.

Wid alla wal iakttages att namnbedlarne, så framt de skola blifwa gällande, böra wara enkla, slutna och fria såwäl från twetydighet i anseende till personernas

namn, som från oriktighet i anseende till deras antal. Mellan personer, som wid wal undfått lika antal röster, sfiljes genom lottning, när så erfordras.

§ 70.

De reglementariska föreskrifter, som anses nödiga för landtdagsgöromålen samt ordningen i stånden och utskotten, ega Ständerna eller, i ämne som angår något stånd enskildt, detta stånd att fastställa. Ej må något deri införas, som mot grundlag eller annan gällande lag strider.

§ 71.

Grundlag kan stiftas, ändras, förklaras eller upphäfas endast på framställning af Kejsaren och Storfursten och med alla ståndens bifall; och må proposition i slikt ämne antingen afgöras wid den landtdag, då den blifwit framställd, eller ock, i fall minst två stånd det yrka, lemnas hwilande till näst påföljande landtdag, då den skall slutligen pröfas.

Uppstår fråga om förändring eller upphäfwande af de stånden gifna privilegier, förmåner och rättigheter, eller om nya privilegiers meddelande, gälle hwad i Regeringsformen derom finnes stadgad.

§ 72.

Hwad stånden sammanstämmande afgjort, ware i alla frågor Ständernas beslut.

Förena sig icke samtliga stånden om grunderna för någon bewillning, fättet för deras tillämpning, eller bewillningens fördelning till utgörande, och har sammanjemkning, efter hwad i 67 § säges, icke kun-

nat tillwägabringas, skall saken öfwerlemnas till afgörande åt bewillningsutskottet, förkladt till ett sådant antal ledamöter, som i 74 § bestämnes. Wisfalla två tredjedelar af det sålunda förstärkta utskottets i omröstningen deltagande ledamöter bewillningsutskottets förslag i en eller flere af de delar, hwaruti Ständerna icke förut detsamma enhälligt antagit, blifwer detta förslag gällande såsom Ständernas beslut. Kan sådan pluralitet ej erhållas, skall det äligga bewillningsutskottet, att föreslå en annan fördelning eller andra grunder och sätt för utgörandet af den andel i bewillningssumman, hwaruppå den förkastade delen i utskottet förra förslag har afseende.

Änna samtliga stånden icke förena sig i sammanstående beslut angående anslag för sårstilda ändamål, och har försök till sammanjemtning afslupit fruktloöst, skall saken öfwerlemnas till afgörande åt förstärkt statsutskott. Utfalla wid voteringen icke minst två tredjedelar af de afgifna rösterna för bewiljande af anslag, anses frågan derom wara af Ständerna förkastad.

§ 73.

Alla mål, med undantag af de i 71 och 72 §§ omförmällda, afgöras genom tre stånds beslut. Stanna två i sina beslut mot de två andra, skall frågan för den landtdagen förfalla och förblifwa wid det, som förut stadgadt warit, utom i den händelse, hwarom i 74 § närmare bestämnes.

§ 74.

Hafwa stånden, wid afgörande af någon bland de

i 73 § omnämnda frågor, stannat i så skiljaktiga beslut, att lagenlig pluralitet af de olika meningarne ej kan bildas, eller stanna två stånd mot två i fråga, som, enligt Ständernas beslut, icke får förfalla, och har försök till sammanjemkning fruktlöst afslutit, skall det utflott, till hvars förberedande handläggning ärendet hört, genom omedelbara wal inom stånden, förstärkas till ett antal af femton ledamöter ifrån hvarje stånd; och eger det sålunda förstärkta utskottet att samfält efter hufvudtalet anställa omröstning till owillkorligt och slutligt antagande eller förkastande af hvad utskottet förut tillstyrkt i de delar, hwari ståndens beslut varit skiljaktiga. Innan omröstning i förstärkt utskott företages, böra propositionerna dertill af det enkla utskottet uppsättas och stånden till granskning och godkännande hemställas. Wid omröstningen skall, innan sedarne uppräknas, en af dem afläggas, för att, dereft rösterna wid uppräknandet af de öfriga befinnas lika delade, öppnas och afgöra beslutet. Hvad det förstärkta utskottet sålunda, enligt de flesta rösterna, i saken afgjort, ware Ständernas beslut.

§ 75.

Infor drar Kejsaren och Storfursten Ständernas utlåtande i mål, som angå allmänna hushållningen eller allmänna invättningar, må uti skrifvelse, gemensam för stånden, hos Kejsaren anmälas hvad Ständerna sammanstämmande eller, om samstämmighet stånden emellan ej eger rum, hvarje stånd för sig i saken yttrat.

§ 76.

De beslut, hwilka innehålla swar på Kejsaren och Storfurstens till Ständerna aflätta propositioner, äfwen som de framställningar till Kejsaren, Ständerna i öfrigt gemensamt beslutit, skola genom skrifwelser till Kejsaren afgifwas.

§ 77.

Alla för samtliga stånden gemensamma skrifwelser, äfwen som landtdagsbeslutet, uppsättas och expedieras af ett särskildt expeditiionsutskott, bestående af två ledamöter från hwarje stånd.

§ 78.

Ej må någon expedition från Ständerna utgå, innan den blifwit justerad inför stånden eller de förtroendemän, Ständerna i sådant äfseende utsett.

§ 79.

Landtdagsbeslutet underskrifwes af ståndens samtliga medlemmar, men öfriga från Ständerna utgående expeditioner undertecknas endast af Landtmarskalken och talmännen.

§ 80.

Då landtdag skall afslutas, i sinna sig, på härtill af Kejsaren och Storfursten utsatt dag, landtdagsmännen, efter förrättad gudstjenst, i thronsalen, hwar est stånden, genom Landtmarskalken och talmännen, inför Kejsaren, eller den Han dertill förordnat, frambara uttrycken af ståndens undersåtliga wördnad och wälöfningsgar; hwarefter Landtmarskalken aflemnar

landtdagsbeslutet samt Kejsaren, eller den i Hans ställe förordnade, förklarar landtdagen vara avslutad och hemförlofwar Ständerna.

Sedan stånden derefter återkommit till sina samlingbrum, taga de, innan de åtskiljas, genom deputationer affked af hwarandra.

§ 81.

Kejsaren och Storfurstens till Ständerna aflättna propositioner, utskottens betänkannden, äfvensom Ständernas skrifwelser till Kejsaren och landtdagsbeslutet skola försildt från trycket utgifwas. Landtdagsbeslutet skall ock införas i samlingen af de för landet gällande allmänna författningar.

§ 82.

Allmänna kostnader och utgifter i och för landtdagen, med undantag af de i 23 och 28 §§ omnämnda, bestridas med tillgånger, de der inslyta genom bewillning, eller andra allmänna medel, hwarom Ständerna kunna förfoga.

§ 83.

Denna Landtdagsordning skall till alla dess delar gälla såsom en orhyggelig grundlag för Finlands Regent och Ständer, intill dess den warder genom samstämmigt beslut af dem ändrad eller upphäfwen.

Till yttermera wisso hafwe wi detta med våra namns underskriwande och våra insegels undertryckande welat bestyrka, stadfästa och bekräfta, som skedde i Helsingfors den fjortonde dagen i Maj månad år

efter Christi börd ettusen åttahundra och på det sextiondehunde.

På Ribberskapet och Abels
wägnar:

J. M. Nordenstam.

Landt-Marskalk.

(L. S.)

På Borgareståndets
wägnar:

F. W. Frenckell.

Tafelman.

(L. S.)

På Presteståndets
wägnar:

Edvard Bergenheim.

Tafelman.

(L. S.)

På Bondeståndets
wägnar:

August Mäkipeska.

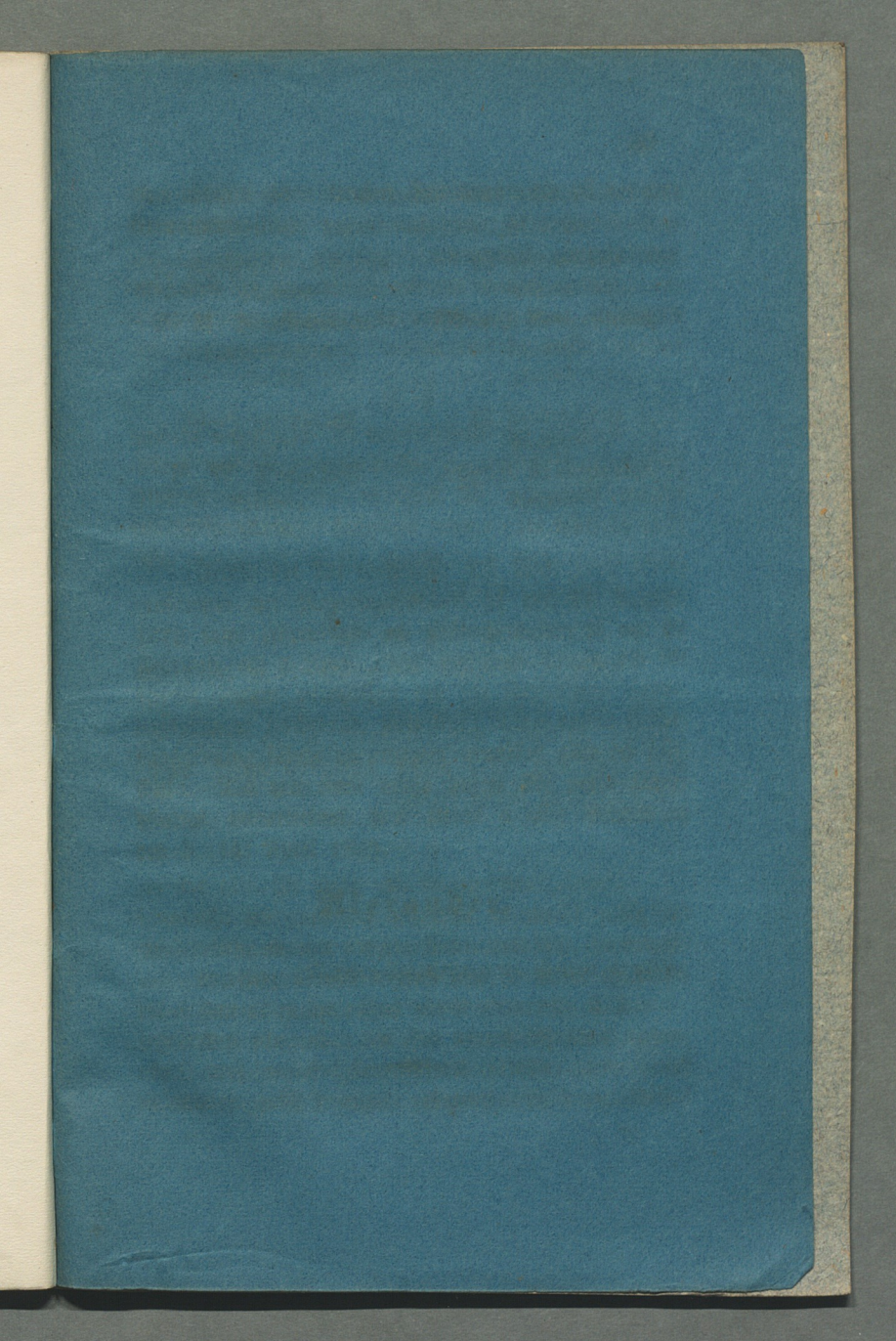
Tafelman.

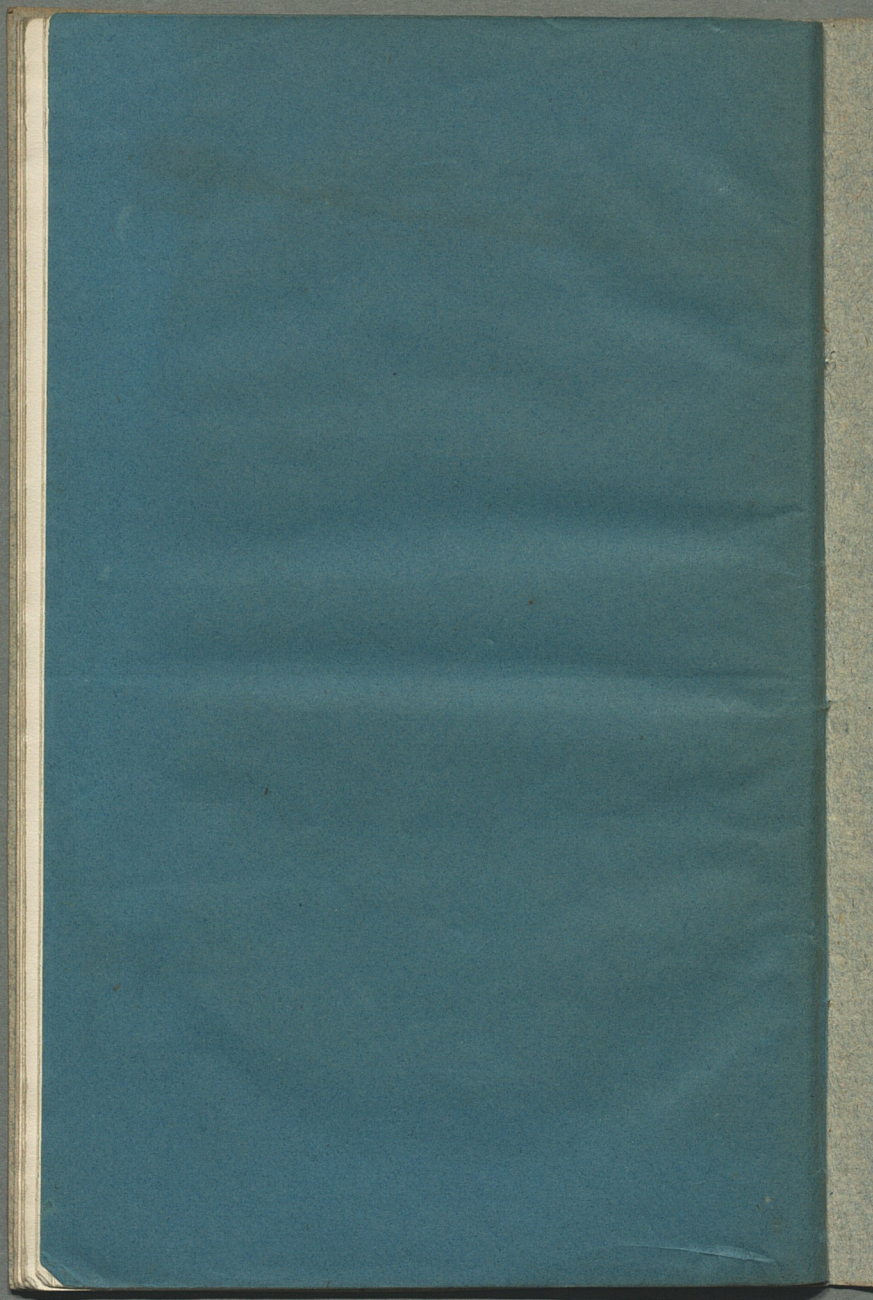
(L. S.)

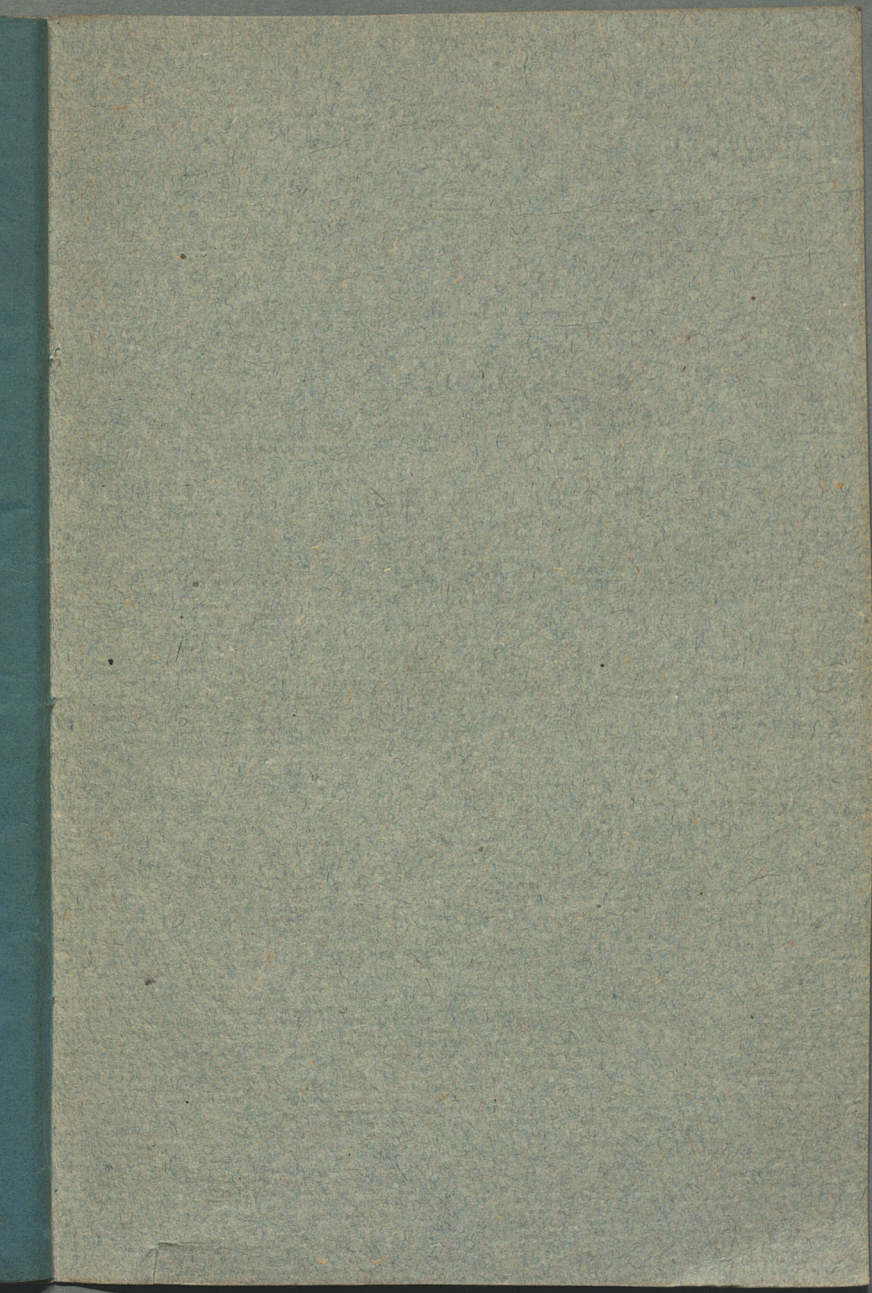
Semte det Wi förbehålle Ds Wår rätt, sådan den samma uti Regeringsformen af den 21 Augusti 1772 samt Förenings- och Säkerhetsakten af den 21 Februari och 3 April 1789 försäkrad finnes och icke blifwit genom uttryckliga ord uti förestående Landt-dagsordning förändrad, wele Wi i Nåder denna Landt-dagsordning såsom en oryggelig grundlag gilla och fastställa. Till yttermera wisso hafwe Wi detta Egenhändigst undertecknat, som skedde i St: Petersburg den 3 (15) April 1869.

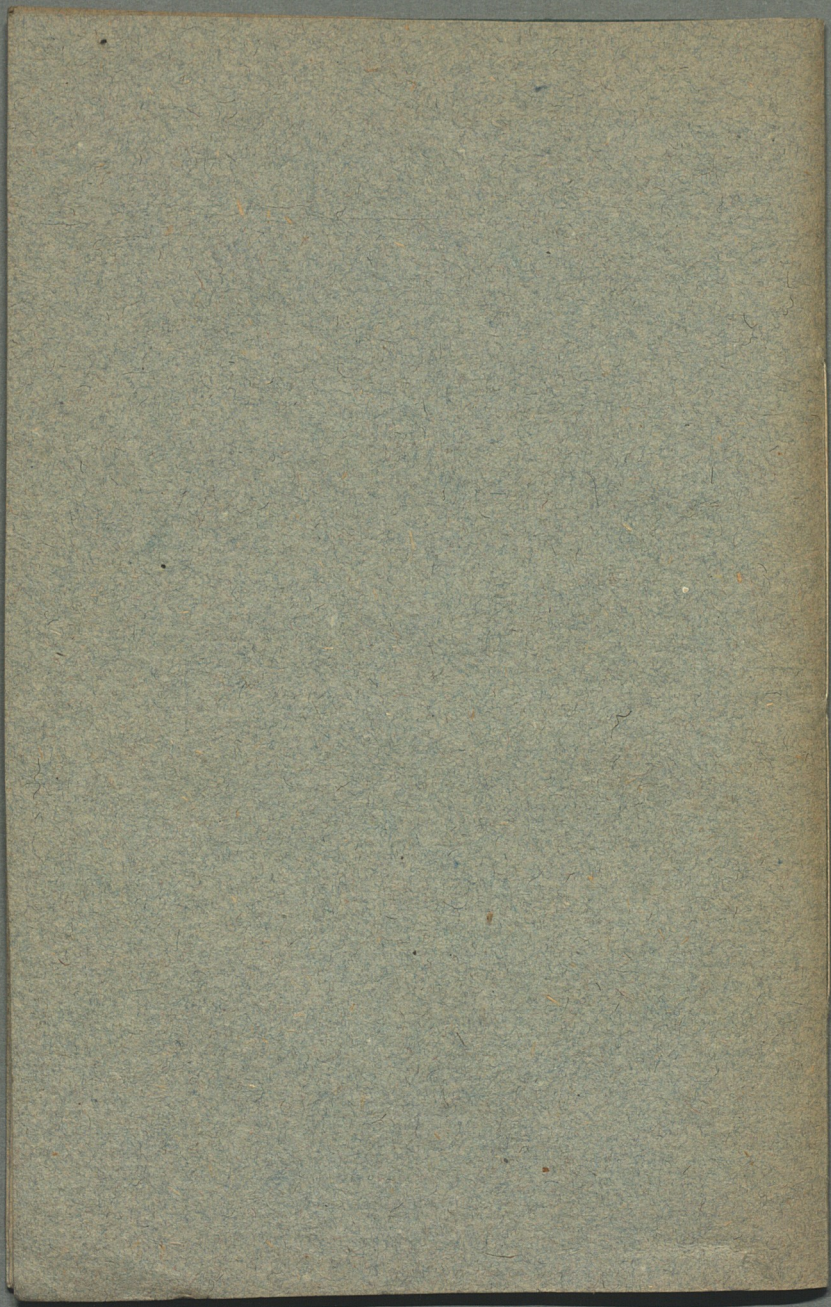
Alexander.

Minister-Statssekreterare, Grefwe Armfelt.

www.books2ebooks.eu